

domoj! my wam njebžomy niz zynišch, pscheto my njevojuyomy s tymi lužimi, ale s tym kejžorom!" Se sdychnjenim žechmy domoj. To běšcho na pol šchesczich. Běda, kafa huglěda ta wjaš! hopusczeńe a žakoscź! šchykne šchywa rostergane, hońna festschelane, dwa chroma we kopizy, tam a how še hyschczi pali! šchuder festamowane woše, humarte końe, šchamowate šchěta! How jo wižesch, až hyschczi wejšy šu še bili. A na to šchykno šwěšchajcho to wjazorne šlyńzo taš blěde, taš žakujuze, aš jo hyschczi wižet nejšom.

Gab jan psches te mani mogat; te dobywate šchěgnu mimo kaž šchnora bžes końza, zeto hurah wiktoria wołajuze! Wetom pschibeńo šchulaš bžes dycha a žerjo še: „ta zerkwja še pali!“ Sawěscze, šwercha na kofazu še pali. Za žebřim generala: „Pomogajšcho nam našchu zerkwju šdžaržasch!“ Won wotgronijo pschijasńe: „To nej možno, my mušymy ša tym winikom. Dajšcho še jej we Božem měńu pališch, my ju šašej natwarimy!“ Zo šachopišch? my namamy wody, namamy pomozy, našch ředny Božy dom dej še wotpališch! Kněžo Bog, kaš žiwne šu twoje drogi! — Džajuzy pschidu ja na faru, tam namašajom šche moje domazniki šgromažone, žeden njebrachowajcho, tež te stari niz. Chwališch Boga!

Na drugi žeń pschiže ten wotšchy wojaš ku mńo, kenž mě s teju pistoliju taš huzaschyt a mě na chylu popajžik běšcho. Won řaknu: „Nješejšcho mě to ša šte, kněš faraš, zora běch šakubony wojaš, žinšja šom šašej chytšchy žłoweš! Teše ku kněni grobowze dojže won wotpschošyt a ša te šchute cholomy še hyschczi raš hužěkowat.